De kabinetsformatie laat duidelijk zien dat coalitie- en oppositievorming leidt tot partijbelang en niet tot landsbelang. Er is in de Tweede en Eerste Kamer een schrijnend gebrek aan empathisch vermogen!

Empathie is het vermogen van iemand om zich in de gedachten en belevingswereld van anderen te kunnen inleven. Iemand die over veel empathie beschikt is invoelend en begrijpend en kan zich verplaatsen in de situatie van de ander. Zeer belangrijk om optimaal te kunnen functioneren als volksvertegenwoordiger.

Een volksvertegenwoordiger is een mensvertegenwoordiger en geen partijvertegenwoordiger, aldus prof. [redacted] in zijn boek 'Democratie in relatie tot Recht en Politiek'. Daarom werd in de Grondwet het stemmen zonder last opgenomen (artikel 67 lid 3 Gw). [redacted] wilde immers af van de Middeleeuwse standsorganisaties/politieke verenigingen. Ook prof [redacted] gaf aan dat men van de leden van politieke partijen niet kan eisen dat zij onpartijdig zijn. Partijen strijden om te winnen. En dat leidt tot machtsbeluste structuren met het volk als grote verliezer.

Prof. [redacted] heeft eind 19de eeuw ook een functiebeschrijving opgesteld waaraan een volksvertegenwoordiger dient te voldoen. Dominant daarin is het eigen ik op te offeren aan het dienen van het volk. Om te weten wat de ander te vertellen heeft, mag je niet jouw wil opdringen maar moet je goed kunnen luisteren. Je voert het gesprek door vragen te stellen vanuit jouw waarden en visie zodanig dat je de ander begrijpt en zijn kijk op de samenleving aanvoelt.

De Span of Control *(spanwijdte van leiding geven en gezag)*.

Volgens ervaringsdeskundigen kan een manager hooguit aan 10 tot 21 medewerkers leiding geven. In bedrijven wordt de organisatiestructuur dan ook aangegeven met een pyramide. De hoogte is uiteraard afhankelijk van het productieproces en het aantal medewerkers. Bij 100 medewerkers heb je al hooguit 5 afdelingen nodig om succesvol een bedrijf te kunnen managen.

Bij een democratische bestuursstructuur is deze reikwijdte van gezag, een beperkt menselijk kunnen, een belangrijke factor. In de Tweede-Kamer zitten 150 mensen die, samen als individuele eenheid, namens alle inwoners het land besturen. Elk Kamerlid heeft een grens aan zijn kunnen, zijn reikwijdte van gezag. Zo is er een grens aan de spanwijdte van kennis, van tijd, van energie of lichaamskracht en persoonlijkheid. Onmogelijk om bij alle 17 miljoen inwoners eens lekker empathisch te gaan luisteren.

Omdat het Kamerlid niet die spanwijdte heeft, is het land opgedeeld in provincies en gemeenten. Voor statenleden is de reikwijdte van gezag ook te groot om te voldoen aan de eisen. Het fundament van de democratie is daarom de

gemeenteraad. Dicht bij de mensen. Gemeenteraadsleden kunnen in deze roerige tijd hun functie niet meer goed invullen als vrijwilliger of in deeltijd. Het is een meer dan een volledige dagtaak. Met de huidige fooi voor hun activiteiten is een land niet optimaal te besturen.

Het voorontwerp Wet politieke partijen (Wpp) is geen verbetering van de functie raadslid.

De VPPG heeft al vanaf de invoering in 1999 van de Wet subsidiering landelijke politieke partijen (Wspp) actie gevoerd. Ook de opvolger de Wet financiering politieke partijen (Wfpp) is in strijd met onze Grondwet. Bij de gemeenteraadsverkiezingen hebben raadsleden van lokale partijen geen gelijke kansen zoals de Grondwet voorschrijft. Daarom heeft de Universiteit Tilburg in 2010 het Kabinet geadviseerd om de landelijke partijen te verbieden in de gemeentelijke politiek. Maar de landelijke partijen willen geen macht afstaan. Sterker nog, met de Wpp gaan ze hun macht versterken ten koste van de lokale partijen. Een ernstige inbreuk op de grondwettelijke autonomie van de gemeenten. De VPPG zal de Afdeling advisering van de RvS informeren wat de gevolgen zijn van de Wpp op onze democratische rechtstaat.

In persberichten verschenen

In de pers verscheen het bericht dat het Kabinet € 25 miljoen heeft gereserveerd voor subsidie aan de lokale partijen. Voor alle duidelijkheid het volgende zoals in het voorontwerp is beschreven.

- Het is € 25,5 miljoen over 3 jaar. Dat is € 8.150.000 per jaar. Het door de minister opgerichte kennispunt voor lokale politieke partijen ontvangt jaarlijks € 350.000.
- Hieruit ontvangen alle partijen, dus ook de landelijke partijen, per raadslid, statenlid en bestuurslid van de waterschappen € 500. Totaal: bijna 9000 raadsleden + 570 statenleden + 519 waterschappen = 10089 = €5.044.500.
- Resteert: € 3.105.500. Hiervan gaat 75% naar de gemeenten en openbare lichamen € 2.329.125, 20% naar de provincies € 621.100 en 5% naar de waterschappen € 155.275. Dit geld wordt naar rato van het inwonertal verdeeld over de gemeentes, openbare lichamen, provincies en waterschappen. Nederland heeft 17,7 miljoen inwoners. Dat betekent dat de gemeenteraden en openbare lichamen 0,13159 cent per inwoner krijgen om te verdelen , statenleden 0,035 cent en waterschapsbestuursleden 0,00878 cent.
- Voorbeeld gemeente Ommen: 18 955 inwoners en 17 raadsleden. Totaal te verdelen € 2494,30. Per raadslid € 146,72. Per partij: LPO: 4 x 646,72 = € 2586,88; CDA idem; VOV 3 X 646,72 = € 1940,16; CU idem; PvdA, D66 en VVD ieder € 646,72.
- Voorbeeld Rotterdam: 663900 inwoners en 42 raadsleden. Totaal te verdelen € 108.362,60. Per raadslid € 2580. Per partij: Leefbaar Rotterdam: 10 x 3080 = € 30.800; VVD met 6 zetels € 18.480; GL en D66 met 5 zetels € 15.400; PvdA en Denk met 4 zetels € 12.320; Volt en BIJ1 met 2 zetels € 6.160; CU, 50+, CDA en FvD met 1 zetel € 3.080.

Vele lokale partijen zullen naar verwachting geen subsidie krijgen. De Wpp is niet alleen ongrondwettelijk (geen gelijke kansen) maar voor de meeste lokale partijen onuitvoerbaar. Bovendien is de Wpp niet handhaafbaar en voor de meeste lezers onbegrijpelijk.

Voor reacties en meer informatie info@vppg.nl of aanmelding als lid via www.vppg.nl
In de volgende brief: Wat eist de Wpp van de lokale partijen!
PS: Wij stellen het zeer op prijs indien deze brief bij de ingekomen stukken wordt geplaatst.